

kunne faa tilstrækkeligt Stof til paa Skovenes Vegne at pacificere det ærede Medlem med Meningsfæller, bør jeg holde op.

Kun om et rent juridisk Spørgsmaal vil jeg endnu sige et Par Ord. Det drejer sig om det ærede Medlem Hr. Holsteins Filosoferen over Begrebet Alderstidshævd. Under sin Omtale af Almenhedens Ret til Færdsel i Fredskovene i Henhold til det foreliggende Lovforslags § 23 stiller det ærede Medlem sig noget tvivlende overfor, om Almenheden ogsaa fra ældgammel Tid havde Ret til uskadelig Færdsel i Skovene, og om den vedblivende havde denne Ret. Forholdet er det — og deri tror jeg, at det juridiske Fakultet vil give mig Ret —, at Almenheden fra ældgammel Tid her i Landet har haft Ret til uskadelig Færdsel i Skovene, hvad man kan se af forskellige spredte Bestemmelser, f. Eks. Danske Lov 6—17—31 om Ret til at plukke Nødder i Skoven, naar der ikke derved forvoldes Skade — thi man kan ikke plukke Nødder i Skoven uden at have Ret til at gaa i den — og Skovforordningen af 26. Januar 1733 § 32, der hjemler Straf for uhjemlet Færdsel med Vogn, Økse eller Sav, hvoraf modsætningsvis fremgaar, at den uskadelige Færdsel er tilladt. Jeg tror heller ikke, at denne ældgamle Ret vil blive bestridt fra Domstolens Side eller nogen anden juridisk kompetent Side. Og Mark- og Vejfredslovens § 8 og § 1 i den nugældende Naturfredningslov gør ikke nogen Indskrænkning i denne ældgamle Ret for Befolkningen.

Det ærede Medlem Hr. Holstein fremkom nu med en gaadefuld Udtalelse om, at selv om der efter gammel Retstilstand var Ret til Færdsel for Almenheden i Skovene, maatte saadan Færdselsret være bortfaldet ved Ejerens Alderstidshævd. Det er juridisk umuligt, thi man kan hverken ved Alderstidshævd eller ordinær 20 Aars Hævd hævde en Ejendom fri for en Ret, blot fordi der foreligger Ikke-Brug af denne Ret, i dette Tilfælde altsaa af Færdselsretten. Skulde man kunne tale om Hævd i denne Forbindelse, maatte det være den saakaldte Frihedshævd. Der maatte dertil kræves, at der i 20 Aar af vedkommende Skovejer er foretaget positiv Afspærring af Skoven, som ogsaa stadig væk er respekteret. Jeg tror, at jeg derefter kan lade denne mærkelige Paastand om Hævd og de dertil knyttede Betragtninger ligge, uanset de mange Ord, hvormed det ærede Medlem begrundede sin Opfattelse.

Det ærede Medlems Udtalelser om Statens Mangel paa Hensyntagen til Tilstaaelse af Erstatning i Medfør af Grund-

loven maa jo ogsaa betragtes som værende irrelevante i Relation til § 23. En Indrømmelse vil jeg dog gøre det ærede Medlem Hr. Holstein, een eneste, den nemlig, at han sikkert har Ret i, at de Fagforeninger, der vil holde deres Indtog i Holsteinborgs Skove, ikke vil fortrænge Freden ved Hjælp af Tonerne til „Kong Christian“. De vil sikkert, naar de betræder det grevelige Herresædes Fredskove, istemme „Internationale“ eller „Socialistmarchen“. Men jeg maa paa den anden Side betvivle, at nogen af disse Melodier skulde have den fjerneste Indflydelse, gavnlig eller skadelig, paa Skovens fremtidige Vækstbetingelser; i øvrigt uanset, hvor falske Blæseinstrumenterne maatte være.

Det ærede Medlem Hr. Holstein spurgte, om Strandbred ogsaa omfatter Kyststrækningen, f. Eks. paa enhver lille Ø, saaledes at Ejeren maatte finde sig i, at Folk kom sejlene over til Øen og slog sig ned paa Kysten. Det ærede Medlem maa have overset, at Ejeren efter § 24, 3die Stykke, kan forbyde Ophold paa Strandbredden. Det er kun Retten til Færdsel, til Passage, der slaas fast for Almenheden ved denne Bestemmelse. Det er endvidere urigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Holstein siger, at Ejeren efter Lovforslaget her ikke kan forbyde Ophold paa eller Badning paa Strandbredden uden Samtykke dertil fra Nævnet. Hovedregelen er netop efter § 2, at Ejeren kan forbyde Ophold paa eller Badning fra Stranden, medmindre Nævnet ved en Kendelse har givet Adgang dertil. Eventuelt kan der tillige blive Tale om Erstatning efter § 1, 2det Stykke, og § 11.

Endelig vil jeg i denne Forbindelse og i Anledning af det samme ærede Medlems Rædselsskildringer, særlig for det Tilfælde, at ogsaa Amtsraadenes Flertal skulde blive socialistisk, blot gøre den almindelige Bemærkning, at det ærede Medlem stadig glemmer, at enhver af Fredningsnævnet afsagt Kendelse kan indankes for Overfredningsnævnet. Ved at glemme dette opnaaede det ærede Medlem Muligheden af de drastiske, agitatoriske Overdrivelser, der i øvrigt tydede paa, som hele Skildringen tydede paa, at Almenheden netop kunde trænge til at spredes over betydelig større Omraader end de Enklaver, hvor Godsejere dog trods al grevelig Forargelse nu tillader den at klumpe sig sammen, til Skade baade for Naturen, for dem selv og til Tider ogsaa for den offentlige Moral.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har i denne Sag, forekommer det mig, til Overflødighed konstateret Rigtigheden af det